

SVEVAP¹⁹⁶⁷
SVENSKA VAPENSAMLAR-
FÖRENINGEN

YTTRANDE
2019-10-29

Ju2019/02411/L4

Justitiedepartementet

Enheten för lagstiftning om allmän ordning och säkerhet och samhällets krisberedskap

Beredda tillfälle därtill får Svenska Vapensamlarföreningen, SVEVAP, härmed avge följande remissvar på promemorian Ju2019/02411/L4 Ds 2019:14 ”En strängare syn på vapenbrott och smuggling av vapen och explosiva varor”.

Sammanfattning

SVEVAP **avstyrker** den föreslagna förändringen av 9 kap 1 a § 2. i vapenlagen och förordar att stycket kvarstår oförändrat.

SVEVAP **avstyrker** den föreslagna förändringen av 29 a § 1. i lagen om brandfarliga och explosiva varor och förordar att stycket kvarstår oförändrat, då ändringen införs för att uppnå samstämmighet med skrivningen i vapenlagen.

SVEVAP **tillstyrker** de förslag som medger ökade kontrollmöjligheter av varor och personer som kommer in i landet. För att medge en effektiv hantering och inte störa handeln måste det finnas tydliga riktlinjer vad gäller vilka varor som anses vara otillåtna så att inget godtycke uppstår vid bedömningen.

SVEVAP **efterfrågar** en tydligare uppdelning inom lagstiftningen rörande de delar som är tillämpliga för reglering av legala vapen (tillståndsgivning) och de som är avsedda att hantera illegala vapen och kriminalitet (brott).

Om SVEVAP

SVEVAP bildades 1967 och är Sveriges största förening för samlare av såväl licensbelagda som licensfria vapen och tillbehör av alla slag, samt blankvapen, militaria, medaljer, jakttillbehör och övrig militär utrustning.

Allmänt

SVEVAP tackar för möjligheten att få yttra sig över denna promemoria. Vi är oroade över samhällsutvecklingen de senaste åren där skjutningar, sprängningar och bilbränder på några år gått från att vara förstasidesstoff i media till att bli en del av vår vardag.

Föreningens ståndpunkter

Förslagen rörande klassificering av vapen innebär att ca 95% av dom legalt innehavda vapnen i Sverige kommer att anses vara av särskilt farlig beskaffenhet. Det finns en uppenbar risk att det spiller över inom rättstillämpningen i frågor som rör samlare, jägare och målskyttars legala vapeninnehav.

Resonemangen i 3.5.1. brister kraftigt i logik och sakkunskap. De handlar om anslagsenergi, eldkraft, storlek på vapen, hög precision för prickskyttegevär anses farlig såväl som avsaknad av precision för ombyggda startpistoler, om ljuddämpare eller mörkersikte är monterat oavsett om det är dag eller natt och vilken ammunition som påträffas i samband med vapnet. Syftet tycks vara att göra en så komplett uppräkningslista av olika vapentyper som möjligt och sedan på något sätt försöka motivera det hela.

Kvalifikationsgrunden att vapnet eller den explosiva varan har varit av särskilt farlig beskaffenhet kommer i praktiken göra dom andra kvalifikationsgrunderna betydelselösa (innehav på allmän plats, antal vapen, om gärningen sker i kriminell miljö och gärningens natur). De är i vår mening betydligt mer relevanta för att bedöma brottet.

Men då i princip alla vapen kommer anses särskilt farliga, kommer det givetvis bli den metrik man använder, medan övriga grunder som är något mer komplexa att bedöma kommer att lämnas därhän.

Polismyndigheten konstaterar med stor entusiasm i sitt remissvar att enbart med anslagsenergi som grund kommer andelen vapenbrott som bedöms som grova kunna ökas från 8 till 46 procent. Samtidigt anser man det vara för svårt att bedöma om en gärning ägt rum i kriminell miljö eller ej.

Vi finner utredarens perspektiv bakvänt gällande detta. Ett vapen eller annat föremål är inte farligt i sig, utan det är hur det används och av vem som räknas. En samlare, jägare eller målskytt med ett legalt vapen som befunnits lämplig att inneha skjutvapen är inte farlig. En kriminell person med uppsåt att begå våldsdåd utrustad med ett insmuglat illegalt vapen / handgranat / kökskniv / stekpanna / lastbil är farlig.

Sedan 1989 har det gjorts fyra omfattande vapenutredningar där det förevarande syftet har varit att minska det väpnade våldet i samhället, främst det skjutvapenrelaterade, vilket resulterat i skärpt vapenlagstiftning vid varje tillfälle. Tillkommer den förestående implementeringen av EU:s vapendirektiv i svensk lag.

Detta har för legala vapenägare inneburit ökad byråkrati, kostnader och begränsningar samtidigt som den kriminella användningen av illegala skjutvapen och explosiva föremål bara ökat i samhället. Strängare lagstiftning leder inte automatiskt till minskad brottslighet.

Rimligtvis borde kriminella oro sig mest för risken att åka fast, vilket skulle tala för att en skärpt kontroll av personer och varor vid rikets gräns samt bättre prioriterade polisiära resurser skulle kunna ha en effekt mot våldsutvecklingen. Som exempel torde den tid som polismyndigheten idag lägger på att i domstol förhindra att jägare får licens på jaktvapen med moderna och mer anatomiska kolvar kunna spenderas bättre. Det är talande att vårt grannland Danmark i dagarna infört gränskontroller mot Sverige.

För en mer detaljerad analys ansluter vi oss till dom ståndpunkter och resonemang som framförs av Svenskt Forum för jakt, skytte och vapenfrågor, Svenska Jägareförbundet och Svenska Pistolskytteförbundet i sina remissvar.

För SVEVAP:s räkning

Jesper Kruse
Ordförande